

ת"פ 25664/09/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד גיא פסטרנק

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 25664-09-16 מדינת ישראל נ' רפאל פסטרנק
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה

נגד

הנאשם

גיא פסטרנק

ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם, יליד 1987, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי העובדות במועד הרלוונטי עסק הנאשם כמנהל שיווק של בית העסק "אבן השוהם" אשר במושב אלישמע (להלן - **בית העסק**). כשבועיים ימים עובר ליום 25.8.15 קיבל נ ע (להלן - **המתלונן**) אריחים שהזמין מבית העסק, ושלטענתו חלקם הגיעו שבורים. ביום 25.8.15 בשעה 15:00 הגיע המתלונן לבית העסק, פגש בנאשם ודרש ממנו להחליף את האריחים השבורים. הנאשם סירב לבקשתו ודרש מהמתלונן לעזוב את בית העסק תוך שהוא מאיים עליו שיזמין לו משטרה. מיד ובסמוך, משלא יצא המתלונן מבית העסק, אחז הנאשם בחוזקה בידו והתקרב לעברו. בנסיבות אלה התקשרה אשת הנאשם למוקד 100 של המשטרה. בהמשך, הראה המתלונן לנאשם באמצעות הטלפון הנייד שלו את האריחים השבורים, אך הנאשם אמר לו כי הוא "יכול לדחוף את זה לתחת". בתגובה אמר המתלונן לנאשם "שאין ברכה בדברים כאלה ושזה בדרך כלל הולך לתרופות ולמחלות". אז תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח בפניו, היכה אותו באמצעות אגרופ בפניו ובעט בגופו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות אודם קל באזור טמפורלי משמאל, רגישות בפניו, שן קדמית עליונה שבורה, שריטות וחתכים בשפתיים, רגישות בצלעות בצד ימין, חבורה עם נפיחות צלעות שמאל תחתונות אחוריות, והמתלונן נזקק לטיפול שנייים בשווי 28,200 ₪ ול-28 ימי מחלה.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי המתלונן הגיע לבית העסק, העלה טענות שונות בצעקות ליד עמוד 1

הקהל והתנהג בפראות. בזמן מסוים, "היתה תקיפה הדדית בינו לבין הנאשם". הנאשם אישר כי הנזקים המפורטים בכתב האישום נגרמו למתלונן, אך כפר בכך שהוא גרם להם (עמ' 1).

3. לאור כפירת הנאשם נשמעו הראיות בתיק.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

- א. המתלונן, נ ע (עמ' 24-2) (הודעותיו - נ1א'-נ1ג'; תמונות שצילם עצמו מיד לאחר הארוע, כשהוא שוכב על ריצפת בית העסק - ת1/1).
- ב. אשת המתלונן, ח ע (עמ' 26) (תמונות שצילמה בבית החולים של החבלות שנגרמו למתלונן - ת2/2; תעודת חדר מיון בית חולים מאיר מיום 25.8.15, 15:50 ודו"ח מד"א - ת3/3).
- ג. השוטר שהגיע לבית העסק לאחר הארוע וגבה הודעה מהנאשם, רס"מ יוסף לוי (עמ' 31-35) (הודעת נאשם מיום 25.8.15 - ת5/5; דו"ח פעולה מיום 25.8.15 שעה 14:55 - ת6/6).
- ד. גובה הודעת נאשם ומי שביצע פעולות חקירה בתיק, רס"ר לירן כהן (עמ' 35-39) (הודעת נאשם מיום 9.9.15 - ת7/7).
- ה. רופא השיניים שטיפל במתלונן, ד"ר ישראל בק (עמ' 29-30) (תעודה רפואית מיום 1.9.15 - ת4/4).
- ו. רופא אורטופד שטיפל במתלונן, ד"ר בנימין שיץ (עמ' 41-44) (תעודה רפואית מיום 1.9.15 - ת13/13; ת14/14).

4. מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:

- א. הנאשם (עמ' 45-54) (תעודת חדר מיון בית חולים מאיר מיום 25.8.15 שעה 16:50 - נ3/3).
- ב. עובד בבית העסק, עד ראיה, יצחק פסקל (עמ' 54-60).
- ג. אשת הנאשם, עדת ראיה, רחלי פסטרנק (עמ' 66-70) (הודעתה - ת17/17; דיסק ובו שני סרטונים קצרים שצילמה עובר לארוע התקיפה ולאחריו - ת12/12).
- ד. חמיו של הנאשם, עד ראיה, חדד יומטוב (עמ' 60-66) (הודעתו - ת16/16).

תמצית ראיות התביעה

המתלונן

5. המתלון, כבן 45, סיפר שביום הארוע הגיע לבית העסק לאחר שקיבל סחורה פגומה (אריחים שבורים) כשבועיים קודם לכן, ולמרות שפנה מספר פעמים, גם באמצעות האדריכלית, "נפנפו" אותו וטענו בבית העסק שהאריחים נשברו באשמתו ושלא יחליפו אותם, אלא אם ישלם סכום כסף נוסף (עמ' 2). המתלון חש מרומה וניגש לבית העסק על מנת לפתור את הבעיה כשהוא "די נסער". כשהגיע למקום צעק "איפה גיא" ואז ירד מהקומה העליונה של בית העסק חמיו של הנאשם, כשהוא "די אלים" כלפיו. הוא אחז ביד המתלון, התקרב בידו למצחו, ואמר לו לעזוב את המקום, אחרת יזמין משטרה. המתלון קפא במקום ואמר לו שהוא לא מוכן לעזוב את המקום עד שהבעיה תיפתר. לאחר מספר דקות הגיע הנאשם, כשבינתיים אשת הנאשם גידפה וצילמה ולא תרמה להרגעת הרוחות. המתלון סיפר שאמר לעצמו לא להיגרר לאלימות, למרות שהנוכחים אמרו לו "אתה שקרן, אתה מרמה, תעוף מכאן, נזמין משטרה", תוך שהם מתקרבים אליו באלימות (עמ' 2). **"האלימות התגברה עם התוקף שהתקרב אלי לא פעם ואחז בי והיכה בי ואני כל הזמן אמרתי שאני לא נגרר"** (עמ' 3, ש' 1). לאחר מספר שניות בהן ניסה המתלון להראות לנאשם תמונות של האריחים השבורים בטלפון הנייד, ואף אמר לו ש"אין בזה ברכה", **"אז התחילה התקיפה של בעיטות ואגרופים ואני נפלתי על הרצפה ומאותו רגע הגיע אחד העובדים מהמקום והציע לי מים והחם אמר אל תיתן לו מים מצדי שימות, והם עמדו מסביבי שלושתם והסריטו אותי והרגשתי די מושפל, הם הזמינו משטרה ואני אח"כ הזמנתי אמבולנס כשיצאתי מהערפול קצת, הגיע שוטר משמר הגבול או מהמקום, שמסתבר שהם מכירים אותו והם דיברו משהו על מצלמות"** (עמ' 3, ש' 6). השוטר שאל את המתלון אם הזמין אמבולנס והוא השיב בחיוב. חמיו של הנאשם אמרו לשוטר שהמתלון עושה הצגות ושהוא תקף. עוד אמר חמיו של הנאשם לבתו **"תגידי שאת בהריון ושהוא תקף אותך"**. המתלון סיפר שהחווייה היתה משפילה, דרמטית וטראומטית עבורו ושהוא נחבל בפנים, בלסת וספג מכות יבשות. הוא פונה באמבולנס לבית חולים שם עבר סדרת בדיקות. לדברי המתלון, לפני שהנאשם תקף אותו הוא טען שהמתלון שקרן ורמאי ושם לא ילך הוא "יפוצץ" אותו ושלא כדאי לו להסתבך. לדבריו, **הנאשם נצמד אליו עם הראש, המצח והיד ודיבר בצורה מאוד תוקפנית** (עמ' 3, ש' 24). אופי התקיפה היה **"אגרופים, בעיטות, ממש הנפות, אגרוף אגרוף, אני חטפתי פה (מצביע על צד שמאל בפניו) אגרוף עם קנקים בלסת, הכתר נפל לי והשן הצמודה עם שבר עמוק... וגם השיניים הצדדיות היה צריך לקבע אותן"** (עמ' 3, ש' 28).

משורענן זכרוננו של המתלון מהודעתו, טען שהנגיחה היתה חלק בלתי נפרד מהתקיפה, **"הנגיחה שהוא התקרב אלי עם הראש ועם המצח ועם היד ונגח בי ובעט בי ונתן לי אגרוף ועפתי לאחור ומצאתי את עצמי שכוב ברצפה"** (עמ' 4, ש' 2).

המתלון סיפר שבעודו שכוב על הרצפה, והיות שהטלפון הנייד היה בידו כי רצה להראות לנאשם את האריחים השבורים, צילם את הנזק שנגרם לו בפה (הכתר שהיה מורכב על השן הקדמי נפל (1/ת)). הוגשו גם תמונות חבלות בלחי שמאל, ביד ובגב אשר צולמו על ידי אשת הנאשם בבית החולים - 2/ת.

משהוטחה במתלון גירסת הנאשם הכחיש שקילל אותו והכחיש שירק לעברו. המתלון אישר שבשלב מסוים היו לקוחות בבית העסק והודה שאמר "ככה לא מתנהגים ללקוחות ששילמו עשרות אלפי שקלים". עוד אישר המתלון שאמר לנאשם **"אין ברכה בכסף הזה, כסף כזה הולך לתרופות"**. המתלון הכחיש גירסת הנאשם לפיה הוא זה שנגח בפניו באזור האף (עמ' 5, ש' 14). המתלון טען שחטף יריקה בפנים מחמיו של הנאשם, אך הוא ירק לעבר הרצפה בלבד (עמ' 6, ש' 6).

המתלון נשאל לגבי המסמכים הרפואיים הקשורים לרופא השיניים (4/ת) ולאוטופד (13/ת, 14/ת) והשיב שביצע

צילומים היקפיים של הפה ופענוח של הרופא שערך את הבדיקה. בנוסף קיבל חופשת מחלה לחודש ימים. המתלון לא טען שביצע את טיפול השיניים המפורט ב-4/ת.

6. בחקירה הנגדית לא יכול היה המתלון להשיב כמה אגרופים ספג מהנאשם, שכן חווה טראומה והיה בשוק מוחלט. האלימות הופנתה כלפי צד שמאל של פניו והוא היה בקיפאון (עמ' 7). המתלון נשאל אם יודע שנציג מטעמו חתם על כך שקיבל את הסחורה (האריחים) לשביעות רצונו והשיב שגילה שהסחורה פגומה לאחר מספר ימים, שכן מדובר באריחים שהיו בתחתית החבילה וכנראה שהתבקעו כשהמנופאי הניחם על הקרקע. (עמ' 8). המתלון השיב שהגיע לבית העסק "מאוד נסער ביחס אליי" ואף צעק "איפה גיא", זאת משום שחש מרומה לאחר ששילם עשרות אלפי שקלים עבור סחורה פגומה ולאחר שלא קיבל מענה הולם בטלפון (עמ' 11). משנשאל מדוע לא עזב את בית העסק למרות שהתבקש לעשות זאת על ידי בעל העסק, השיב: **"לא רציתי לעזוב, אמרתי בואו איתי הביתה ותרואו את האריחים, אני מתלון על סחורה פגומה ושירות. זה הפתרון? לעזוב את המקום? ... הוא אמר שהוא מזמין משטרה אז חיכיתי למשטרה"** (עמ' 12, ש' 9). לדברי המתלון, האלימות היתה "בגלים", כשהוציא את הטלפון הנייד להראות לנאשם את התמונות, אמר לו הנאשם "אתה יכול לדחוף את התמונות האלה לתחת" ואז המתלון השיב לו "אין ברכה בדבר הזה, זה הולך לתרופות", ואז החלה "הסערה הגדולה עם הנגיחות והבעיטות". המתלון עמד על כך שלא הזכיר את התינוקת של הנאשם ולא אמר שהכסף ילך לתרופות לתינוקת, למרות שידע שלנאשם יש תינוקת (עמ' 12, ש' 26). המתלון ציין שגם חמיו של הנאשם וגם הנאשם אחזו בו בחוזקה ביד והתקרבו אליו עם המצח בתנועה מאיימת. ב"כ הנאשם הפנה את המתלון לכך שבהודעה במשטרה ציין שרק הנאשם נהג כלפיו בצורה כזו, אך המתלון השיב "שניהם עשו את אותן תנועות... בהתחלה החם ירד אלי ולא התייחסתי לזה כל כך... אחז בי ירק בי והתקרב עם המצח. ופה דייקתי" (עמ' 13). ובהמשך: "בהתחלה תקיפה באה מכיוון הבעלים שירד מהמדרגות, על זה אני לא נמצא כאן אלא על התקיפה האמיתית יותר שקיבלתי אגרופים, נגיחה ובעיטות. פוניתי באמבולנס ובגלל זה אני פה" (עמ' 14).

המתלון טען שירד לו דם בשפה ובכל חלל הפה כתוצאה מהמכות שקיבל מהנאשם (עמ' 14, ש' 28) ומשעומת עם התמונות שצילם (1/ת), הפנה לתמונה מס' 2, בה נצפית אדמומיות בשפה התחתונה, "מה לעשות? זה דם... כל חלל הפה היה דם, השפה והחיניים דם" (עמ' 15, ש' 3).

המתלון אישר כי המבנה הלבן שהוא נצפה אוחר בו בתמונה 1/ת הוא כתר ולא שן (עמ' 15, ש' 10).

ב"כ הנאשם הטיח במתלון שרק בהודעתו השלישית, ולאחר שהחוקר מטיח בו שהנאשם ואשתו טענו שהוא ירק לעברם, רק אז נזכר המתלון לספר שחמיו של הנאשם ירק בפניו. ומשנשאל אם הוא בטוח שלא ירק על אף אחד, השיב "ירקתי לכיוון הרצפה וזה לא פגע באף אחד". המתלון השיב שמכל "הסערה" הוא "זיקק" את הדברים הטראומטיים ביותר שחווה וזה היה דבר שולי מבחינתו. משנשאל מדוע ירק, השיב, "זה היה כאקט הגנתי". משנשאל מדוע ירק לכיוון הרצפה אם חמיו של הנאשם ירק בפניו, השיב "מתוך אקט של מחאה". משנשאל מדוע לא השיב לו יריקה בפנים, השיב "לא יודע" (עמ' 16). המתלון אישר שיתכן וצעק בבית העסק "גיא הגנב" שכן חש מרומה ופגוע. עוד השיב שסירב לעזוב את בית העסק מכיוון ש"הם אמרו שהם מזמינים משטרה ואמרתי אני אחכה למשטרה" (עמ' 17).

משהטיח בו הסניגור שהוא "עשה הצגה", נשכב על הגב והעליל שהיכו אותו, סיפר המתלון שבשל **הטראומה שחווה הוא מטופל עד היום אצל פסיכולוג**, דרך קופת חולים לאומית, זאת לאחר שאובחן על ידי פסיכיאטר, **הטיפול כולל שיחות וטיפול תרופתי נוגד חרדה**, כשבעבר כלל לא נזקק לטיפול מהסוג הזה (עמ' 17).

המתלון נשאל מדוע - אם רק הנאשם תקף אותו - טען בפני השופט שהגיע לבית העסק שכל השלושה (הנאשם, אשתו וחמיו) תקפו אותו והשיב שהשלושה אמרו לשופט שהוא תקף אותם ולכן לחש לו שהם תקפו אותו ולא להיפך, "**החויה היתה של תקיפה כללית**" (עמ' 18, ש' 8).

המתלון נשאל מדוע ראה לנכון לצלם את עצמו כששכב בבית העסק שניות לאחר התקיפה, והשיב שניסה להזמין אמבולנס ו"הרגשתי שכל הפנים שלי בוערות ורציתי לראות מה עבר עלי... כשהייתי בכל הסערה והכאב הזה רציתי לראות מה קרה לי" (עמ' 19, ש' 3; ש' 20).

7. הוגש דיסק ובו שני סרטונים שצילמה אשת הנאשם (ת/12) - סרטון ראשון אורכו 28 שניות ובו נצפה המתלון נשען על דלפק הקבלה בבית העסק ומנהל שיחה קולנית עם הנאשם או חמיו. המתלון טוען ששילם ₪ 30,000 וקיבל סחורה שבורה. הוא מבקש מהדובר השני לעמוד במילה שלו ונענה "אין לנו מה לדבר". המתלון משיב "אם ככה אתה מדבר ללקוחות שלך, אין בעיה, קיבלתי סחורה שבורה תעמוד בזה". **במקום לא נצפים לקוחות, למעט שני אנשים שעומדים ליד הדלפק מצד ימין**; סרטון שני אורכו 7 שניות ובו נצפה המתלון כשהוא שכוב על הרצפה, לאחר הארוע, ומשוחח בטלפון.

המתלון - תיעוד רפואי

8. בתעודת חדר המיון (ת/3) נאמר שהמתלון סיפר ש"**הותקף באגרופים ובעיטות, נחבל בפניו, חזהו ובטנו, הוטח לקרקע, ללא איבוד הכרה... היה דימום מהפה**". בבדיקה - אודם קל באיזור טמפורלי משמאל, רגישות ללא דיפורמציה, ללא הגבלה בתנועות לסת, לוע - שן קדמית עליונה שבורה, **שריטות וחתכים בשפתיים**, צוואר - ללא רגישות משמעותית... רגישות צלעות ימין אחוריות... **נפיחות צלעות שמאל תחתונות אחוריות**.

מתוצאות בדיקת רופא השיניים, ד"ר ישראל בק (ת/4) עולה כי **כתר שהיה מורכב על שן קדמית שבור וחסר וק"ים שבר של השן. בשן אחרת קיים שבר אורכי מהכותרת עד לשליש עליון של השורש. בשתי שיניים נוספות ניידות קלה מלווה בכאבים**. הוכנה תכנית טיפול לרבות הצעת מחיר שעמדה על סך של 28,200 ₪.

מהתעודות הרפואיות (ת/13, ת/14) עולה כי בהמלצת אורטופד, ד"ר בנימין שיץ, קיבל הנאשם חופשת מחלה בת 28 ימים.

9. ד"ר בק העיד שהוא רופא השיניים המטפל של הנאשם מזה שנים והנאשם הגיע אליו מספר ימים לאחר ארוע התקיפה. הרופא איבחן שן אחת שבורה (הכתר נפל), שן אחת סדוקה ושתי שיניים חותכות צדדיות "טיפונת ניידות". לדבריו, **"שתי השיניים הקדמיות קיבלו את מרכז המכה. המכה היתה חזקה בשתי השיניים הקדמיות"** (עמ' 29). הוכנה תכנית טיפול עם הצעת מחיר אך **המתלון לא ביצע את הטיפול כי היה לחוץ מבחינה תקציבית ואמר שיעשה את הטיפול בשלב מאוחר יותר**. לדברי הרופא הסדק בשן מחייב טיפול ו"בעתיד תהיה לו שם בעיה" (עמ' 30).

ד"ר שיץ, אורטופד, העיד שהמתלון התלון על כאבים באזור הצוואר, הכתפיים והצלעות, בשורש היד ובגב התחתון. על כן, ניתנה לו חופשת מחלה והוא הופנה לפיזיותרפיה. הרופא לא הבחין בחבלות על גופו של המתלון, אלא הסתמך על

דבריו ועל תיעוד רפואי מזמן אמת (עמ' 42-43).

10. רס"מ יוסף לוי הוא השוטר הראשון שהגיע לבית העסק בעקבות קריאה של אשת הנאשם. בדו"ח הפעולה **ת/6** צוין ש"המודיעה מדווחת שיש אדם שמרביץ לה, נשמעת נסערת ומפחדת, מבקשת ניידת בדחיפות". עוד צוין שבהגיע העד לבית העסק הבחין במתלון שוכב על הרצפה. לדברי חמיו של הנאשם, המתלון תקף את בתו (אשת הנאשם), ירק עליו וקילל אותו ונתן "נגחה" בפרצוף של הנאשם. לדברי החם, המתלון "עושה הצגות ויש לי מצלמות שיוכחו". המתלון, מצידו, אמר "הם תקפו אותי ותראו את זה במצלמות". עוד מסר המתלון כי הוא מתקשר למד"א ומתפנה לקבלת טיפול רפואי. לטענת הנאשם הוא קיבל "נגחה" בפרצוף באף ומרגיש כאבים בידיים ומעוניין להגיש תלונה נגד המתלון". **הנאשם מסר שהמתלון התקשר לבית העסק לאחר שלא היה שבע רצון מאריחים שסופקו לו וביקש את הכסף חזרה. המתלון החל לדבר לנאשם בקללות ובאופן אלים. לאחר מכן, הגיע המתלון לבית העסק והחל לקלל ולירוק על חמיו של המתלון כשבבית העסק נוכחים לקוחות. הנאשם ביקש ממנו לצאת החוצה, וזאת לאחר שהציע לו תשלום "חצי חצי", ואז התפתח ויכוח קולני. כשאשת הנאשם באה להפריד היא קיבלה דחיפה מהמתלון ואז הנאשם ביקש ממנו לצאת כשהוא דוחף אותו לכיוון היציאה. אז הנאשם קיבל נגיחה מראשו של המתלון ומאותו רגע המתלון השתטח על הרצפה והוזמנה ניידת למקום. השוטר אמר לנאשם "להוציא את החומר במצלמות ולהגיע לחקירות למסור להם את הראיות על התקיפה".**

11. בעדותו סיפר רס"מ לוי שכשהגיע לבית העסק הבחין במתלון על הרצפה. כשניגש אליו "הוא לא הגיב לי, הוא לא דיבר איתי בהתחלה, ניסיתי לברר מיהו ובמה מדובר, אחרי כמה זמן הוא פתח את העיניים והביא לי רשיון נהיגה שלו לצורך זיהוי" (עמ' 32, ש' 15). לדבריו, הנאשם אמר לו שתקפו אותו וש"יש מצלמות והן יעידו". העד ביקש מהנאשם ומחמיו להוריד את הסרטונים על דיסק און קי ולמסור לחקירות להמשך טיפול (עמ' 33). העד הסכים שדרך פעולה זו בה נקט אינה תקינה, כי היה עליו להמתין לאיש מ.ט. (מכשירים טכניים) וכי במצב דברים שנוצר מי שהופקדה בידיהם מלאכת הורדת הסרטונים יוכלו לטעון שהיתה תקלה ושהסרטון נמחק - זאת במידה והסרטון אינו תומך בגירסתם וללא יכולת לסתור טענתם (עמ' 33). הוטח בעד כי רס"ר ערן כהן מסר שהעד עלה יחד עם הנאשם וחמיו לחדר מצלמות האבטחה וכי הם ניסו לתפעל את המצלמות ללא הצלחה - העד השיב שעלה לקומה השניה רק על מנת לגבות הודעה מסודרת מהנאשם, אך לא ראה את מכשיר הדי. וי. אר של מצלמות האבטחה. לדבריו, "לא ניגשתי לדי. וי אר ולא למצלמות. ביקשתי שהם יתקשרו לבעל מקצוע שמבין איך להשתמש בזה ואז יוציאו את החומר ויגישו". ובהמשך - "הכוונה שהם בדקו את זה, אני הייתי איתם, אני ראיתי את הדי. וי. אר ולא השתמשתי ולא ניסיתי להסתכל, הייתי סה"כ נוכח איתם... ראיתי מה שהם עושים ושהם לא יכולים להוציא את החומר מהמצלמות כי הם לא בעלי מקצוע" (עמ' 33).

העד מסר שראה את הנאשם "עם סימן על האף שלו" והוא אמר שקיבל נגיחה מהמתלון (עמ' 34, ש' 11). "ראיתי גם מתחת לאף דם" (עמ' 35, ש' 6). **לגבי סימנים בגופו של המתלון - הבחין העד ב"נזק בפה, לא ציינתי את זה, 2 שיניים נשברו לו, עליונות, זה טעות שלא ציינתי את זה בדוח" (עמ' 34, ש' 14).**

12. רס"ר לירן כהן העיד שגבה הודעות מהנאשם, מחמיו, מאשת הנאשם ומעד ראיה. כמו כן, כתב מזכרים אודות פעולות חקירה שביצע. ב"כ הנאשם הפנה לאמרת חמיו של הנאשם, לפיה מסר שבתו, אשת הנאשם, היתה בהריון בחודש התשיעי בעת הארוע, בעוד שכוונתו היתה שהיא ילדה זמן קצר עובר לארוע - העד השיב שאם זה מה שרשם

בהודעה אזי זה מה שמסר העד (עמ' 36, ש' 29), אם כי אינו זוכר אם הקריא לעד הודעתו בתום גבייתה או שנתן לעד לקרוא את ההודעה בעצמו (עמ' 37, ש' 9-1). העד הופנה להודעת אשת הנאשם במסגרתה טענה שחולצתו של הנאשם נקרעה ונשאל מדוע לא תפס את החולצה - העד השיב שלא ראה בזה צורך (וראה בחקירה החוזרת שם הוצהר ע"י ב"כ המאשימה כי הנאשם כלל לא העלה טענה זו (עמ' 39, ש' 16). רס"ר כהן אישר שלא שאל את העדים אם איש המכירות (עד ההגנה מר יצחק פסקל) היה עד ראיה לארוע וממילא לא גבה ממנו הודעה (עמ' 38).

תמצית ראיות ההגנה

גירסת הנאשם

13. בהודעה מיום 25.8.15, אשר נגבתה מהנאשם במקום הארוע (ת/5), סיפר שניסה לפתור את בעיית האריחים השבורים עם המתלון בטלפון והציע לו השתתפות בנזק "חצי חצי", אך המתלון קילל אותו ואמר שהוא שקרן ורמאי וצריך לבקש סליחה ביום כיפור. המתלון הגיע לבית העסק והחל לקלל את הנאשם, אשתו וחמיו וירק לו בפנים. השלושה החליטו שהם לא מגיבים ומזמינים לו משטרה. בזמן שהמתלון למשטרה נכנסו לקוחות והמתלון החל להשמיץ את העסק ולהטיח בנאשם שהכסף ילך לתרופות לתינוקת שלו ושתהיה לה מחלה. הנאשם צעק שיצא מהעסק **"ואז דחפתי אותו על מנת שיוזז לכיוון היציאה כי הוא לא רצה לצאת ואז הוא נגח לי בפרצוף באזור האף... ואחרי שהוא נגח בי אישתי באה להפריד והיתה ביננו והוא ירק על אישתי בפנים ודחף אותה ואז אני נתתי לו דחיפה ע"י הרגל בירך הימני הוא לא נפל מהדחיפה, ואז הוא נפל לאחור לאחר כמה רגעים"**.

בהודעה מיום 9.9.15 (ת/7) סיפר הנאשם שכשהגיע המתלון לבית העסק החל לדפוק על הדלפק ולצעוק "איפה גיא הגנב". הוא ירק על חמיו בפניו, קילל את אשתו, "כולם" יצאו מבית העסק ונשארו המתלון, הנאשם ואשתו. **המתלון המשיך לקלל ואמר שהכסף ילך לתרופות לבתו הקטנה של הנאשם וירק לאשתו בפנים. הנאשם צעק עליו שיעוף מהמקום, דחף אותו והוא נגח לו בפנים, "ונתתי לו כאפה לפנים דחפתי אותו עם הרגל ואז הוא התעלף כאילו... אין לו אפילו שריטה על הפנים, הוא הגיע בשביל לעצבן וללכת מכות". "יש מצלמות והבאתי איש מצלמות שיוריד את הסרטונים אבל הוא אמר לי שהסרטונים מאותו יום נמחקו"**.

הנאשם נשאל אם יש עוד אנשים שראו את הארוע והשיב "לא".

14. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם שהמתלון הגיע לבית העסק והחל לצעוק ולקלל אותו מול הלקוחות שחלקם עזב את המקום. משהגיע חמיו של הנאשם, ירק המתלון בפניו והחם אמר לו שיזמין לו משטרה ושיצא החוצה. אשת הנאשם התקשרה למשטרה (עמ' 45). הנאשם טען שהמתלון עמד וקילל את הצוות "קרוב לשעה" (עמ' 46, ש' 4). בשלב מסוים אמר המתלון לנאשם "כל מה שלקחת לי כל מה שגנבת לי שילך לילדה שלך לתרופות שלה". לאחר מכן, ירק לאשת הנאשם בפרצוף. אשת הנאשם החלה לבכות והנאשם **תפס את ידו של המתלון וביקש ממנו לצאת. אז המתלון נגח לו בפרצוף. "היו בינינו דחיפות, אני אותו הוא אותי, נתתי לו כפה לפי דעתי הוא עשה את עצמו נופל, ושכב על הרצפה"** (עמ' 46, ש' 10). הנגיחה היתה "למרכז המצח" ולנאשם היה שטף דם, הוא שם קרח על המצח וניגש לאחר מכן לבית החולים (עמ' 46, ש' 15). הנאשם סיפר שכשהגיע לבית החולים ראה את המתלון ו"לא היה לי נעים לצלם אותו... חבל שלא צילמתי... לא היה לי נעים לצלם" (עמ' 46, ש' 24). לגבי מצלמות האבטחה - **"חבל שזה לא עבד, ניסינו לפתוח אותם אנחנו לא יודעים להשתמש בזה, המצלמות לא**

עבדו שנה אחורה. המצלמות פשוט לא עבדו, הם לא הניצחו שנה אחורה (עמ' 46, ש' 30).

15. בחקירה הנגדית נשאל הנאשם מה ערכם של האריחים השבורים, והשיב "משהו בסביבות עלות שלו ישירה כ-800 ₪" (עמ' 47, ש' 26). הנאשם השיב שכשהגיע לאולם התצוגה בבית העסק נכחו בו המתלונן, אשתו, חמיו, איציק פסקל העובד ו-2 זוגות לקוחות. לדבריו, ביקש מהמתלונן להירגע ולעלות לקומה השניה למשרד על מנת להמשיך בשיחה אך המתלונן השיב שהוא רק רוצה את הסחורה, "אני אעשה לכם בושות, יש לי קשרים פה, אני אעשה פדיונות, אני לא זז". בשלב זה, אמר הנאשם לאשתו להזמין משטרה (עמ' 50, ש' 21). הנאשם הכחיש שאמר לשוטר שהגיע לבית העסק שאשתו בהריון וטען שאולי השוטר סבר כך כי היתה כחודש לאחר לידה "עם בטן טיפה נפוחה" (עמ' 51, ש' 22). ואז, כשהמתלונן, הנאשם ואשתו היו ליד הדלפק (העובד איציק היה בחדרו וחמיו היה בחדר בצד), המתלונן ירק לאשת הנאשם בפנים. הנאשם תפס לו את היד ומשך אותו לכיוון היציאה, ואז לאחר שהמתלונן נגח בו, "היו דחיפות ידיים, דחפתי אותו עם הרגל... לא בעטתי, דחפתי אותו עם הרגל... ואז הוא הסתכל עלי ככה, התיישב, ונשכב על הרצפה באופן מוגזם" (עמ' 52). לדברי הנאשם למתלונן היה "איזה שבר בשיניים" לפני ארוע התקיפה (עמ' 52, ש' 21). הנאשם הודה שנתן למתלונן "כאפה" אך טען שלא בעוצמה של גרימת שבר בשן. הנאשם השיב שבין המתלונן לאשתו לא היה מגע (עמ' 53, ש' 3).

16. הוגשה תעודה רפואית (נ/3) לפיה הנאשם מסר שהותקף בנגיחה לאזור המצח וארובת האף... **"ללא דימום מהאף"**... בבדיקה - "נינוח, ללא סימני מצוקה, **ללא סימני חבלה בפנים או בכלל**, רגישות מינימלית במישוש במצח+ארובות עיניים+גשר האף...לציין רגישות במישוש אמה ימין, **ללא סימני חבלה**, ללא נפיחות".

17. **יצחק פסקל**, כבן 73, עובד בבית העסק כאחראי על היבוא והשיווק במפעל מזה 15 שנים. בעדותו סיפר שהמתלונן נכנס לבית העסק וצעק "איפה גיא הרמאי". העד ניגש למתלונן אך הוא סרב להירגע וטען שרימו אותו וגנבו אותו. בבית העסק היו אותה עת הנאשם, אשתו, העד ומספר לקוחות. בעל העסק, חמיו של הנאשם, "לא היה ממש קרוב לארוע. בא ויצא" (עמ' 55, ש' 5). כשהנאשם הגיע המתלונן והנאשם **"התקוטטו... מצעקות זה הפך להרמת ידיים, ההוא תקף את גיא, גיא התגונן, ואז זה נגמר שהאיש נשכב על הרצפה, זה קורה לנגד עיני. הבחור היה מאוד תוקפן, וניסה בנוסף לצעקות גם להכות את גיא וגיא התגונן... הוא ניסה להתקרב אליו להרים ידיים, וגיא לא נתן לו. היה ביניהם מגע פיזית. האיש בא לתקוף את גיא. מהצעקות האוירה התלהטה ומפה זה הגיע למגע. הוא בא ודחף את גיא. הוא דחף ממש עם שתי ידיים (מדגים דחיפה עם שתי ידיים לפנים). גיא התגונן, ודחף אותו בחזרה והוא נפל"** (עמ' 55, ש' 11). העד עמד כ-6-7 מטרים מהארוע.

בחקירה הנגדית נשאל העד לגבי אינטראקציה בין המתלונן למעורבים האחרים -

"ש. הבחור הזה פנה לרחלי, עשה לה משהו?

ת. לא. לא פנה לאף אחד. הוא בא וצרח.

ש.ב. היתה אינטראקציה בינו לבין רחלי

ת. יכול להיות שהוא פנה אליה, אבל כל הזמן היו צעקות.

ש.ב. ראית אותו יורק לפני של רחלי?

ת. בוודאי. לא אמרתי את זה קודם, אבל הוא השתולל, יכול להיות שהיו יריקות.

ש.ב. ראית בעיניים שלך את היריקה?

ת. לא ראיתי יריקה, אבל שמעתי אחר כך שהיו יריקות. ראיתי רק השתוללות.

...

ש.ב. הנאשם אומר שהמתלונן תקף אותו בכך שהוא נגח אותו במצח ובאף.

ת. כן.

ש. ראית נגיחה?

ת. לא ראיתי נגיחה, ראיתי התקוטטות.

ש. אז לא ראית שהוא נגח לו בפנים.

ת. ראיתי התקוטטות, אחד דוחף והשני מגיב, וזה נקרא להתקוטט.

ש. אתה יכול לפרט בדיוק מה ראית את המתלונן עושה ומה ראית את גיא עושה?

ת. לא. אני לא יכול, ראיתי שהם רבו, וזה נגמר בכך שנשכב על הרצפה" (עמ' 57, ש' 19 - עמ' 58, ש' 5).

ובהמשך - "הבחור דחף את גיא, ראיתי את זה, וגיא נתן לו בחזרה, גיא בחור מאוד חזק וחסון, הוא נתן לו מכה. אני לא זוכר איזה מכה הוא נתן לו, זה נגמר בכך שהבחור נשכב על הרצפה" (עמ' 59, ש' 17). ש. גיא נתן לו מכה שכתוצאה ממנה הוא נפל לרצפה? ת. כן. ואז גם אני ניגשתי אליו" (עמ' 59, ש' 28).

18. אשת הנאשם, רחלי פסטרנק, העידה שהמתלונן הגיע לבית העסק והחל לצעוק ולהתלהם שיעשה "פדיחות" ולא יצא מאולם התצוגה עד שלא יחליפו לו את הריצוף. הוא צעק ללקוחות שהיו במקום "אל תקנו פה". עוד אמר שהכסף ילך לתרופות של התינוקת, שכן העדה ילדה כחודשיים לפני כן. משהעדה צרחה על המתלונן בחזרה, הוא ירק בפניה, ואז הנאשם, שבינתיים הגיע ממשרדו, ניסה למשוך אותו החוצה כדי לפנות אותו מהאולם (עמ' 66). לפני כן העדה והאחרים ביקשו ממנו לצאת מהאולם ו"גם הזמנו לו משטרה". "הוא דחף כדי להישאר, גיא ניסה למשוך, הוא עשה את עצמו נופל בכך שהוא התיישב ונפל אחורנית... כל זה קורה לנגד עיניי. עמדנו שלושתנו, די קרוב. די התרחקתי, כשגיא ניסה למשוך אותו. זהו. הוא עשה הצגות" (עמ' 66, ש' 29). העדה נשאלה לגבי אופי הפגיעה של המתלונן בנאשם -

ש. בהתגוששות בין גיא לבינו ראית מה קרה לגיא?

ת. כן. כשגיא ניסה למשוך אותו החוצה, הוא דחף את גיא גיא קיבל איזה מכה (מצביעה עם ידה לכיוון האף),

מהבן אדם, הוא ניסה למשוך אותו בחזרה, הוא לא רצה להתפנות מהמקום" (עמ' 67, ש' 3). עוד נשאלה העדה אם הבחינה בחבלות פיזיות שספג המתלון, והשיבה - "פיזית הוא נראה בסדר גמור, גם בתמונות שגיא צילם אותו בבית חולים, כי גם גיא היה בבי"ח הוא היה נראה לחלוטין בסדר.

ש.ב. את אומרת שגיא צילם אותו בבי"ח?

ת. כן. הוא נראה אדם שלא היה לו נזק" (עמ' 67, ש' 15).

העדה מסרה שהזמינה למתלון משטרה והמתלון אמר שלא יעזוב את אולם התצוגה עד שיקבל סחורה וש"יעשה פדיונות" מול כל לקוח שיכנס. כשהנאשם הגיע המתלון אמר שהכסף ילך לתרופות לתינוקת ומשהעדה החלה לבכות ואמרה לו שהוא חצוף, ירק עליה, ואז הנאשם אחז את ידו וניסה להוציאו מהאולם. משנשאלה העדה באופן מפורש אם המתלון נגח לנאשם בפרצוף, השיבה באופן מהוסס - "כן. אפשר להגיד, אני לא יודעת בדיוק לתאר את הסיטואציה של נגיחה או מכה, זה היה מהר" (עמ' 69, ש' 8).

"ש. האם גיא בעט אותו

ת. לא.

...

ש.ב. נ ירק גם על אבא שלך?

ת. גם, לפני.

ש. לא אמרת את זה.

ת. לא הייתי בכל הסיטואציה הוא היה שם הרבה זמן, כשאבא שלי ניגש לעזור לו, ואבא שלי אמר לו שהוא לא יעזור לו אם הוא ימשיך להתנהג כך. הוא ירק על אבא שלי לפני שהוא ירק עלי.

...

ש.ב. ראית את גיא נותן כאפה למתלון?

ת. לא. גם בעיטה לא ראיתי אותו נותן.

ש.ב. גיא נשאל על הצילומים בבי"ח והוא אומר שהוא לא צילם למרות שאמרת שהוא צילם.

ת. הוא צילם, יש תמונות" (עמ' 69, ש' 13).

19. בהודעתה (ת/17) סיפרה העדה שלאחר שהמתלון ירק בפרצופה, הנאשם התעצבן, נכנס ביניהם ודחף את המתלון אשר עשה את עצמו נופל. לדבריה, הנאשם דחף את המתלון, המתלון דחף את הנאשם בחזרה, "ונקרעה לגיא החולצה". העדה מסרה שלא זכור לה עימות בין אביה לבין המתלון והיא "חושבת" שהמתלון ירק

עליו. משנשאלה אם המתלון נגח בנאשם, השיבה "אני לא זוכרת". משנשאלה אם הנאשם נגח בו, בעט בו או נתן לו אגרופים, השיבה "ממה שאני זוכרת הוא רק דחף אותו".

במזכר ת/9 נשאלה העדה **מדוע מסרה למוקד 100 שיש אדם שמרביץ לה, השיבה שלא זוכרת מה אמרה בדיוק למוקדנית.** נשאלה אם המתלון תקף אותה, השיבה שירק לה בפנים וקילל אותה ומעבר לזה לא היה כלום.

20. **חמיו של הנאשם,** חדד יומטוב, העיד שביום הארוע ישב במשרדו בקומה העליונה ושמע צעקות. הוא ירד, ראה את המתלון צועק "איפה גיא הרמאי" והציע לו עזרה, אך המתלון החל להשתולל ולצעוק שהוא רוצה את גיא הרמאי, תוך הנפת ידיים באויר. לדבריו, היו לקוחות בעסק והמתלון "עשה פאדיחה", אז ביקש ממנו לצאת ובמקביל ביקש מבתו להזמין משטרה. המתלון לא עזב ואמר "אני אשאר פה ואעשה בושות... ואז הוא ניגש אלי וירק לי בפרצוף. **העיף ניירות שהיו על הדלפק,** השתולל... לא עשיתי כלום אחרי שהוא ירק עלי" (עמ' 60). העד עזב את המקום ואז הגיע הנאשם, החל ויכוח בין השניים, וכשהעד הסתובב לראות מה קורה הבחין בנאשם "תופס את הפנים וראיתי שיורד לו קצת דם (באף)" (עמ' 61). לאחר מכן, ראה את המתלון עושה תנועת נפילה, נופל על הרצפה ומתקשר למד"א ולאשתו. העד נשאל מדוע אמר בהודעתו במשטרה שבתו היתה אותה עת בהריון בחודש התשיעי, בעוד שילדה מספר שבועות קודם לכן. הוא הסביר שנחקר כשנה לאחר הארוע ולא זכר את הנתון הזה במדויק. העד טען שלא הבחין בנאשם נותן אגרופים למתלון. העד נשאל לגבי היריקות שלכאורה ירק לעברו המתלון -

"ש.ב. אתה אומר שהמתלון ירק עליך, ואז הלכת לעיסוקך, לא פחדת להשאיר אותו עם רחלי לבד?"

ת. לא. הייתי באולם עצמו.

ש.ב. אבל הוא היה לידה.

ת. הוא ירק גם עליה, עלי ואחר כך עליה. והעיף את הניירות, עמדתי באזור הזה, לא עזבתי את המקום" (עמ' 61, ש' 20).

בחקירה הנגדית טען העד שכל ה"סיפור" בגינו התעצבן המתלון היה על 400-500 ₪, "זה היה משהו פתיר" (עמ' 62, ש' 23). עוד הוסיף ש"גם על גיא הוא (המתלון) ירק". משנשאל מדוע לא סיפר פרט מהותי זה קודם לכן, השיב "כשגיא נכנס הוא ירק עליו עוד לפני שהם בכלל דיברו" (עמ' 65, ש' 8). משנשאל אם מצלמות האבטחה פעלו באותו הזמן השיב: "היו אמורות לעבוד, ניסינו להוציא את ההקלטה אבל מסתבר שהם כמה ימים לא עבדו, הבאנו אדם שיבדוק את זה... הוא אמר שכמה ימים זה לא עובד" (עמ' 65, ש' 21).

21. הוגשה הודעת העד במשטרה (ת/16) בה טען שביום הארוע בתו היתה בחודש התשיעי להריונה. לדבריו המתלון החל לצעוק בעסק ולבקש את "גיא הרמאי" והעד הזעיק משטרה. בהמשך, המתלון ירק בפניו, אך העד הבליג ולא עשה כלום. משהגיע הנאשם, נצמד אליו המתלון ו"**הכניס לגיא בוקס באף או בפנים וגיא דחף אותו בחזרה כדי שיתרחק ממנו ואז הוא עשה את עצמו נופל על הריצפה**". העד אישר שאמר לבתו "תגידי שהוא תקף אותך", שכן המתלון "זרק לה דפים על הפרצוף". משהופנה העד לגירסת הנאשם לפיה המתלון ירק עליה, השיב "נכון, הוא ירק גם עלי ועל גיא". לדבריו, לנאשם ירד דם מאזור הפנים.

דין והכרעה

22. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, לאחר שקראתי את הודעותיהם במשטרה ועיינתי במוצגים, ולאחר שהאזנתי לסיכומי ב"כ הצדדים, אני קובע כי הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, דהיינו תקף את המתלון וגרם לו חבלה של ממש, ועל כן יש להרשיעו. להלן יובאו טעמיי.

המתלון - מהימן

23. המתלון העיד משך ישיבה שלמה, נחקר בחקירה ראשית, נחקר ארוכות בחקירה נגדית והשיב על כל השאלות. התרשמתי שמדובר במתלון אמין ומהימן, אשר סיפר על ארוע טראומטי שחווה ועל כן ניתן לסמוך על דבריו ולבסס עליהם ממצאי עובדה.

תחילה לטענות ההגנה בדבר התנהגותו הגסה של המתלון עובר לארוע האלימות - המתלון עצמו לא הסתיר ואישר שהגיע לבית העסק כשהוא "טעון" ו"מאוד נסער", לאחר שחש מרומה כשהבחין שחלק מהאירחים שקיבל היו שבורים. הוא אף אישר שסירב לעזוב את המקום לאחר שהתבקש, והחליט להישאר בו "עד שהבעיה תיפתר". עוד אישר המתלון פרטים ה"משחירים" אותו, לכאורה, כגון: העובדה שצעק "גיא הרמאי, גיא הנוכל"; העובדה שאמר שבכסף ששילם "אין ברכה" ושהוא "הולך לתרופות"; והעובדה שירק במקום (אם כי הדגיש שעשה כן לאחר שהחם ירק בפניו). כאמור, העובדה שהמתלון סיפר על פעולותיו אלה, בודעו שיאירו התנהגותו באור שלילי, מחזקת לטעמי את אמינותו. הוא לא הקטין או צמצם מחלקו בארוע. לגבי ארוע התקיפה עצמו - המתלון העיד באופן עקבי שהנאשם נגח בפניו, נתן לו אגרופים ונתן לו בעיטות, כל זאת לאחר שדחה בקשתו שיצפה בתמונות האירחים השבורים באמצעות הטלפון הנייד שלו ואמר לו ש"ידחוף אותם לתחת".

24. הסתירות, לכאורה, עליהן הצביע ב"כ הנאשם בסיכומיו, בין האמור בהודעותיו של המתלון (נ/1, נ/2) לבין עדותו בבית המשפט אינן מהותיות, תוך שהמתלון שב ומספר על ליבת הארוע, וגם אם נמצאו סתירות כאלה ואחרות, יש לזכור שארוע התקיפה היה טראומטי וקשה עבור המתלון ועל כן אין לצפות שידייק בתיאור כל פרטי הארוע - כך לגבי העובדה שהמתלון טען לפני השופט לוי במקום הארוע ש"הם" תקפו אותו, הסביר המתלון בעדותו שתחושתו היתה שהוא היה נתון להתקפה מצד הנאשם ושני בני משפחתו; כך לגבי הטענה שהשופט לוי לא הבחין בחבלות אצל המתלון כששכב על הריצפה, השיב השופט לוי שהבחין ב"נזק בפה, שתי שיניים עליונות נשברו לו" וכי הוא מצטער ששכח לציין זאת בדו"ח הפעולה (ת/6); כך לגבי אמרתו של המתלון לפיה חמיו של הנאשם אמר לבתו שתגיד שהוא תקף אותה ושהיא בחודש התשיעי, הרי שדבריו מתחזקים נוכח האמור בדו"ח הפעולה ("המודיעה מדווחת שיש אדם שמרביץ לה") ונוכח גירסת החם במשטרה לפיה בתו היתה בחודש התשיעי; כך לגבי גירסתו המאוחרת של המתלון לפיה ירק על הריצפה, גם כאן הסביר המתלון שהתרכז בפרטים המהותיים של הארוע ופחות בפרטים הצדדיים והשוליים, ועל כן לא הזכיר פרט זה בתחילה; וכך גם לגבי גירסתו באשר לשן השבורה, כאשר אכן למתלון נפל הכתר שהיה מורכב על השן הקדמית ועדותו לגבי הנזקים האחרים נתמכת בתעודות הרפואיות, כפי שיפורט להלן. ב"כ הנאשם אף טען בסיכומיו שהמתלון "סיפר שהוא הביא מסמך שהוא תיקן את השיניים... יצר מצג שווא כאילו הוא תיקן את השיניים בסכום של 28 אלף ₪" (עמ' 77, ש' 26), ואולם עיון בהודעותיו של המתלון ובעדותו בבית המשפט מעלה שהמתלון מעולם לא טען שתיקן את שיניו בסכום זה, אלא מסר את התעודה הרפואית ת/4 שהיא "הצעת מחיר" בלבד, ומנסח כתב האישום נתפס לכלל טעות בענין זה כשציין שהמתלון נזקק לטיפול שיניים בסכום זה.

25. לא רק שטענות ההגנה כנגד מהימנות המתלון נמצאו בלתי מבוססות, אלא שבתיק ראיות סיוע לגירסת המתלון - **ראשית**, החבלות שספג תומכות בגירסתו - חבלה ואודם בפנים בלחי שמאל (תומך בגירסתו שקיבל אגרוף בפנים); שריטות וחתכים בשפתיים (תומך בגירסתו שקיבל נגיחה לפנים ודימם מהפה (וראה גם התמונה **ת/1**)); נזקים בשיניים (כתר ניתק מהשן, סדק באחת השיניים, שבר אורכי בשן אחרת ושיניים צדדיות ניידות) (תומך בגירסתו לפיה קיבל נגיחה לפנים) - ואף רופא השיניים העיד שהנזקים מתיישבים עם קבלת מכה "בעוצמה חזקה בשיניים הקדמיות". כאמור, טענת ההגנה שזקקים אלו אינם קשורים לארוע התקיפה והיו קודם לכן אינה סבירה; **שנית**, נפילתו של המתלון אחורנית אל הריצפה אף היא תומכת בגירסתו לפיה הותקף על ידי הנאשם בעוצמה רבה. עדותו של השוטר לוי, לפיה לקח למתלון כמה שניות להתעשת ולדבר, תומכת בגירסת המתלון לפיה היה מעורפל לזמן קצר והתקשה לדבר, כל זאת לצד החבלות שספג, עליהן אף העיד השוטר לוי; **שלישית**, העובדה שהמתלון נזקק לטיפול נפשי בגין חרדות לאחר הארוע אף היא תומכת בגירסתו לפיה חווה תקיפה אלימה וחמורה. טענת ההגנה לפיה התביעה לא תמכה גירסתו של המתלון בראיות תמוהה, שכן לו סברה ההגנה שהמתלון אינו דובר אמת בנקודה זו היה עליה להגיש בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, על מנת שהמסמכים הרפואיים הרלוונטיים יוצגו בפני בית המשפט או שהפסיכולוג המטפל יגיע למסירת החומר הרפואי ולמתן עדות. מהתרשמותי מהמתלון, ומשממילא חשף את העובדה שהחל בטיפול פסיכולוגי בעקבות הארוע, סביר להניח שהוא לא היה מתנגד למהלך שכזה, ואולם כאמור, ההגנה נמנעה מלבקש את החומר, מטעמיה.

הנאשם - סתירות מהותיות בין גרסאותיו ובין גרסאות עדי הראיה

26. בניגוד להתרשמותי מהמתלון, הרי שהתרשמותי מהנאשם ומבני משפחתו (אשתו וחמיו) לא היתה חיובית. התרשמותי מהנאשם הפריז בתיאור חלקו של המתלון וצמצם בתיאור חלקו שלו בארוע. עוד התרשמתי שאשת הנאשם וחמיו ניסו לגונן על הנאשם בכל מחיר, אף במחיר של אמירת דברים שאינם עולים בקנה אחד עם מה שהתרחש במציאות. לגבי עדות העובד, יצחק פסקל, הרי שזה, מטבע הדברים, היה מוטה כלפי הנאשם ומעסיקו, אך גם כשניסה לסייע לנאשם, גירסתו סתרה את גירסת הנאשם ויתר עדי ההגנה, באופן שלא ניתן לסמוך עליהם. הכל כמפורט להלן:

א. בדו"ח הפעולה (**ת/6**) טען הנאשם שכשאשתו באה להפריד בינו לבין המתלון היא קיבלה דחיפה מהמתלון ואז הנאשם ביקש ממנו לצאת כשהוא דוחף אותו לכיוון היציאה והוא קיבל נגיחה מראשו של המתלון ומאותו רגע המתלון השתטח על הרצפה; בהודעה (**ת/5**) טען שאחרי שהמתלון נגח בו, אישתו באה להפריד, המתלון ירק עליה בפנים, דחף אותה ואז הנאשם נתן לו דחיפה על ידי הרגל בירך הימנית, ממנה הוא לא נפל; בהודעה (**ת/7**) טען שתחילה הנאשם ירק לאשתו בפנים, הנאשם צעק עליו שיעוף מהמקום, דחף אותו והמתלון נגח לו בפנים, אז נתן לו הנאשם "כאפה" לפנים ו"דחף" אותו עם הרגל והמתלון התעלף ב"כאילו"; בעדותו בבית המשפט טען שהמתלון ירק בפניו של חמיו, לאחר מכן, ירק לאשתו בפרצוף. אשת הנאשם החלה לבכות והנאשם תפס את ידו של המתלון וביקש ממנו לצאת, אז המתלון נגח לו בפרצוף, היו ביניהם "דחיפות" הדדיות והנאשם נתן לו "כאפה" והוא עשה את עצמו נופל; ובחקירה הנגדית טען שבין המתלון לאשתו כלל לא היה מגע פיזי.

עיננו הרואות כי בגירסתו של הנאשם סתירות מהותיות כמעט ביחס לכל פרמטר בארוע התקיפה - ביחס למגע או היעדר מגע בין המתלון לאשת הנאשם; ביחס למועד המגע ביניהם; ביחס ליריקה או היעדר יריקה על חמיו; ביחס ל"כאפה" שנתן למתלון; וביחס לבעיטה (או לדחיפה ברגל שנתן לו).

ב. עד ההגנה, יצחק פסקל, סותר גירסת הנאשם - למרות שנכח בכל הארוע וראה את ההתנהלות ממרחק של כ-6-7 מטרים הוא שלל את גירסת הנאשם לפיה המתלון נגח בפניו; שלל את גירסת הנאשם ואשתו לפיה המתלון ירק בפניה של אשת הנאשם; שלל את גירסתו הראשונה של הנאשם לפיה היה מגע פיזי בין המתלון לאשת הנאשם; לא אישר את גירסת הנאשם לפיה המתלון ירק בפניו של חמיו; וסתר את גירסת הנאשם לפיה המתלון לא נפל כתוצאה מהפעלת כוח על ידי הנאשם, אלא סיפר שהוא נפל כתוצאה מדחיפתו על ידי הנאשם. לגבי גירסת ה"התקוטטות", כאמור, התרשמתי שהעד, כעובד ותיק של בית העסק מזה כ-15 שנים, נטה להמעט מפועלו של הנאשם בארוע וניסה לצמצם עד כמה שניתן מאחריותו של הנאשם לארוע התקיפה. על כן, הקפיד העד להלך בין הטיפות, כשמחד הקפיד שלא לומר דבר שקר ומאידך, עידן עד כמה שניתן מחלקו של הנאשם בארוע.

ג. אשת הנאשם סותרת את גירסת הנאשם - היא לא מספרת על "נגיחה" שספג הנאשם מהמתלון, אלא רק כאשר שואלים אותה במפורש היא עונה על כך בהיסוס רב; היא סותרת גירסת הנאשם בכך שאינה מאשרת שהנאשם נתן למתלון "כאפה" או בעט בו ברגלו; היא סותרת את גירסת הנאשם לפיה לא צילם את המתלון בבית החולים וטוענת שכן צילם אותו; והיא מספרת שלנאשם נקרעה החולצה, בעוד שהנאשם כלל לא מספר על כך.

ד. גירסת חמיו של הנאשם לא תומכת בגירסת הנאשם - הוא סיפר שהמתלון ירק בפניו של הנאשם; והוא טען בהודעתו שהמתלון "הכניס לגיא בוקס באף או בפנים וגיא דחף אותו", אך כלל לא סיפר על נגיחה מצד המתלון, כפי שטען הנאשם.

ה. התעודה הרפואית (נ/3) אף היא אינה תומכת בגירסת הנאשם לפיה ננגח בפניו על ידי המתלון. צוין בה שלא ניצפו סימני חבלה או סימני דימום מהאף; וממילא - הנזקים שספג המתלון חמורים לאין ערוך מ"רגישות מינימלית במישוש" עליה דיווח הנאשם לרופא הבודק ומתיישבים עם תקיפה מצד הנאשם ולא להיפך.

27. לאור האמור לעיל, ראיתי לבכר גירסת המתלון עלפני גירסאות הנאשם ועדי ההגנה מטעמו.

28. **באשר למחדל מצלמות האבטחה** - אכן מצופה היה מהשוטר לוי שלא יסמוך על עדים שיעשו את עבודת המשטרה. דהיינו, לא היה מקום לבקש מהנאשם ומחמיו להוריד את סרטוני האבטחה ולמוסרם למשטרה, אלא היה על השוטר להמתין במקום עד להגעת איש טכני מהמשטרה שיבצע פעולה זו. ואולם, נראה שהמחדל כלל לא פגע בהגנת הנאשם והגירסאות שמסרו הנאשם וחמיו אודות מצלמות האבטחה היו תמוהות וסותרות - בהודעה **ת/7** טען הנאשם **"יש מצלמות והבאתי איש מצלמות שיוריד את הסרטונים אבל הוא אמר לי שהסרטונים מאותו יום נמחקו"**; לעומת זאת בעדותו בבית המשפט טען **"המצלמות לא עבדו שנה אחורה. המצלמות פשוט לא עבדו, הם לא הניצחו שנה אחורה"** (עמ' 46, ש' 30). חמיו, לעומת זאת, טען **"הם כמה ימים לא עבדו, הבאנו אדם שיבדוק את זה... הוא אמר שכמה ימים זה לא עובד"** (עמ' 65, ש' 21). יצוין שהנאשם לא טרח להביא לעדות את "איש המצלמות" על מנת שיעיד מה בדיוק היתה הבעיה במצלמות האבטחה - אם היתה בעיה כזו - ועל כן, משגירסאותיו היו שממילא המצלמות לא הניצחו "שנה אחורה" או שנמחקו "מאותו יום" - שוב לא ניתן לדבר על מחדל חקירה שפגע בהגנתו.

סעיף 18 לחוק המקרקעין - שימוש בכוח במידה סבירה?

29. טוענת ההגנה שמשסירב המתלון לצאת מבית העסק, לבקשת הנאשם ובני משפחתו, ומשהתלהם, צעק, השתולל ואף תקף את הנאשם, כאשר מדובר בשטח פרטי, הרי שמדובר במתלון שהוא בבחינת מסיג גבול, ועל כן, רשאי היה הנאשם להשתמש בכוח נגדו על מנת למנוע את הסגת הגבול.
סעיף 18 לחוק המקרקעין קובע כדלקמן -

"שימוש בכוח נגד הסגת גבול"

18. (א) המחזיק במקרקעין כדין רשאי להשתמש בכוח במידה סבירה כדי למנוע הסגת גבולו או שלילת שליטתו בהם שלא כדין".

אין בידי לקבל את טענות ההגנה. נקודת המוצא היא קביעתי העובדתית, לפיה המתלון לא תקף את הנאשם או מי מבני משפחתו, ולא יצר מגע פיזי עימם, משך כל שהותו בבית העסק. עוד יוזכר, כי הנאשם נכנס לבית העסק ברשות - או למצער, בהיעדר כל התנגדות של בעלי המקום - כך שכניסתו לבית העסק נעשתה כדין וברשות.

לצד זאת, נקבע כי הנאשם נשאר בבית העסק גם לאחר שהתבקש לעזוב אותו; לאחר שצעק במקום; לאחר שגידף את הנאשם וקרא בקול רם "גיא נוכל, גיא גנב"; ולאחר שאמר שבכסף שנתן אין ברכה והוא "ילך לתרופות". עוד נקבע על ידי שבמקום היו אותה עת 2-3 לקוחות ושסביר להניח שדבריו של הנאשם נאמרו בנוכחותם.

ועדיין, גם לאחר סקירת העובדות דלעיל, עליהן לא היתה מחלוקת גם מצד המתלון, נראה שמעשיו של הנאשם כלפי המתלון אינם עומדים בתנאי סעיף 18 לחוק המקרקעין ועל כן, לא עומד לו כל סייג לאחריות פלילית - **ראשית**, אף אם מדובר בקרקע פרטית אליה נכנס הנאשם, הרי שהיא בעלת "סממנים ציבוריים" מובהקים, שכן ניתן בה שרות לציבור והיא משמשת כמקום תצוגה וממכר של כלי שיש ואבן. במצב דברים זה, אין מדובר בפלישה של אדם זר לבית פרטי, שאז פרשנות סעיף 18 לחוק תהא, מטבע הדברים, מרחיבה יותר נוכח הפגיעה בפרטיות ופוטנציאל הסיכון הנילווה להסגרת הגבול; **שנית**, העובדה שהנאשם לא נקט באלימות פיזית כלפי הנוכחים במקום, אף היא מצריכה תגובה מידתית ומתונה כלפיו מצד מחזיק המקרקעין; **שלישית**, במקום לא נכחו לקוחות רבים (כפי שנצפה בסרטון שצילמה אשת הנאשם), ועל כן, הנזק התדמיתי שגרם המתלון לבית העסק ולמוניטין שלו היה מצומצם מאוד, אם בכלל; **רביעית**, עדי ההגנה העידו שכבר הוזמנה משטרה למקום. על כן, בנסיבות בהן כבר הוזמנה משטרה, ראוי היה להמתין להגעת הניידת (ואכן, ניידת הגיעה לאחר מספר דקות) ולא להפעיל כוח רב כלפי המתלון; **חמישית - וזה העיקר** - הכוח שהפעיל הנאשם כלפי המתלון אינו עונה על הגדת הסעיף (שימוש בכוח "במידה סבירה"). מדובר בנגיחה חזקה לאזור הפנים, אגרוף לכיוון הפנים ובעיטה בגוף - כוח שהיעדר המידתיות והסבירות בו נלמדים מהחבלות והנזקים שנגרמו למתלון - כתר שהתנתק מהשן הקדמית, שבר אורכי בשן אחת, סדק בשן שניה וניידות קלה של שתי שיניים אחרות, המטומה בלחי ימין, חתכים בשפה התחתונה ונפיחות בצלעות מאחור.

סוף דבר

30. הוכח לפניי שהמתלון הגיע לבית העסק כשהוא טעון ונסער מאוד עקב סברתו שמספר אריחים שנשלחו לו מבית העסק היו שבורים; המתלון צעק והתלהם באולם התצוגה, תוך שהוא מכנה את הנאשם "גנב ונוכל"; בבית העסק היו אותה עת 2-3 לקוחות; נאמר למתלון שאם לא יירגע ויעזוב את המקום תוזמן לו ניידת משטרה, ואכן, לאחר

זמן מה, משסירב לעזוב, הוזמנה ניידת משטרה למקום; בשלב מסוים, הגיע חמיו של הנאשם והתפתח דין ודברים בינו לבין המתלונן, כאשר החם יורק על המתלונן וזה יורק על הרצפה; בשלב זה, הגיע הנאשם והמתלונן דרש ממנו שיחליף את האריחים השבורים והטיח כלפיו ש"אין ברכה כסף הזה והוא הולך לתרופות"; משניסה המתלונן להראות לנאשם את תמונות האריחים השבורים בטלפון, אמר לו הנאשם "אתה יכול לדחוף את זה לתחת"; בשלב מסוים, נגח הנאשם בפניו של המתלונן, נתן לו אגרוף בפנים ובעט בו, והמתלונן נפל אחורנית; כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לנאשם שבר אורכי בשן, סדק בשן נוספת, וניידות קלה בשתי שיניים. כמו כן, חבלה בלחי ימין, שריטות וחתכים בשפתיים ורגישות ונפיחות בצלעות. הנאשם השתמש בכוח במידה שאינה סבירה כלפי המתלונן, ועל כן, לא מתקיימים תנאיו של סעיף 18(א) לחוק המקרקעין המקנה פטור מאחריות פלילית.

31. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים-ניסנוב, הנאשם ובא-כוחו.